

Een levenslange schat die ik voor niets zou willen ruilen

Chizuru Sasaki (tweedejaars Toyomane junior high school)

Met een kloppend hart wachtte ik op de dag die steeds dichterbij kwam en waar ik zo naar uitkeek, de dag dat ik naar Nederland zou gaan. De tijd vloog voorbij en voor ik het wist was die dag hier. Waar ik het meeste naar uitkeek was de homestay. Ik was meer

geïnteresseerd dan ongerust. Elke dag stelde ik me vanalles voor zoals wat voor huis het zou zijn, wat voor mensen er zouden wonen, wat ze zouden eten etc.

Toen we met het vliegtuig op Schiphol landde dacht ik “Nou zijn we in Nederland.” Het moment dat ik besepte dat ik nu eindelijk dan mijn gastgezin zou ontmoeten werd ik plotseling overvallen door een gevoel van onrust en zenuwachtigheid dat ik tot nu toe nog niet had gehad. Ik voelde mijn hart tekeergaan, maar hoe meer ik

mijn hart stil probeerde te laten zijn hoe harder het ging kloppen. Toen mijn gastgezin zich aan me voorstelde was ik te verlegen om iets te doen maar toen mijn gastzus en gastmoeder “Hallo” zeiden was ik in een klap opgelucht en gerustgesteld. Vooral toen mijn gastmoeder zachtjes haar arm om mijn schouder sloeg toen we op de foto gingen was ik helemaal relaxt. Toen we thuis aankwamen stond mijn gastbroer ons op te wachten en droeg hij mijn zware koffer naar de kamer waar ik een week zou verblijven (op de derde verdieping!) Ik liet origami, een stukje Japanse cultuur, zien aan mijn gastzus Antoinette en haar moeder. Ze vonden het leuk maar het bleek nogal moeilijk en ze vroegen me dan ook keer op keer om het nog eens te laten zien en probeerden het zo na te vouwen. Ik denk dat we tijdens dat vouwen wat dichterbij elkaar zijn gekomen.

Toen mijn gastvader van zijn werk thuiskwam kwam hij meteen naar mij toe en schudde mijn hand terwijl hij zei “Welkom, bedankt dat je bent gekomen.” Op dat moment was ik helemaal gelukkig.

Mijn gastmoeder had speciaal voor mij rijst klaargemaakt voor het avondeten en dus gaf ik iedereen de eetstokjes die ik als souvenir had meegebracht uit Japan. Ze waren er erg blij mee en maakte er meteen gebruik van. Mijn hele gastgezin deed hun uiterste best om het me naar mijn zin te maken. Ik begreep dat ze zoveel mogelijk over de Japanse cultuur probeerden te leren zodat ik me op mijn gemak zou voelen. Toen ik dat zag was ik erg ontroerd. Ik begreep dat er veel dingen zijn die je kan communiceren met een positieve instelling en je gevoelens, ook als je het niet in woorden kan brengen.

Tijdens mijn bezoek aan Nederland heb ik dankzij mijn gastgezin en de vele mensen die ik heb ontmoet vanalles geleerd maar twee dingen zijn me het meeste bijgebleven.

Ten eerste mijn aanraking met 'echte vriendelijkheid'. Dat is vriendelijkheid die je niet alleen aan de buitenkant laat zien maar een zachte vriendelijkheid die vanbinnen opwelt en die ervoor zorgt dat je de wens hebt om echt om mensen te geven. Het was die vriendelijkheid waardoor ik de hele week geeneen keer heb gedacht dat ik naar huis wou en het elke dag gezellig was. Dat komt omdat mijn gastgezin zich de hele tijd om mij bekommerde, niet op een overdreven manier maar alsof het de normaalste zaak van de wereld was, ze behandelde me als een deel van hun gezin en ik denk dat ik me zo op mijn gemak voelde omdat ze me zo geruststelden. Na nog een jaar junior high school zal ik naar de senior high school gaan om daarna een deel uit te maken van de maatschappij, maar ik zal altijd de vriendelijkheid van mijn gastgezin in mijn hart houden en proberen zelf ook iemand te worden die zulke vriendelijkheid met anderen kan delen.

Ten tweede heb ik geleerd de motivatie te hebben om elke uitdaging aan te gaan. Mijn gastgezin was erg geïnteresseerd in de Japanse cultuur zoals eetstokjes en origami en probeerden meteen alles uit. Ook op het CLZ werden we hartelijk begroet en aangesproken door de leerlingen die ons voor het eerst ontmoetten. Voordat ik naar Nederland ging zou het moeilijk voor me zijn geweest om net als de Nederlandse mensen zelf de eerste stap te zetten maar nu ben ik gemotiveerd om mezelf te veranderen om meer pro-actief te zijn en vanalles uit te proberen.

Zoals je ziet heb ik veel geleerd in Nederland en is het een schat die ik de rest van mijn leven voor niets zou willen ruilen.

Door mijn ervaringen in Nederland wil ik het soort mens worden die zonder twijfel actief uitdagingen aangaat en met heel haar hart contact maakt met andere mensen. En ik wil alles dat ik op school heb geleerd van pas laten komen zodat ik als volwassene een bijdrage kan leveren aan Yamada.

Ik voel niets dan dankbaarheid voor mijn gezin, de leraren, de mensen van het gemeentehuis en iedereen in Yamada die mij deze kans heeft gegeven. Heel erg bedankt.

De familie die mij echte vriendelijkheid heeft geleerd.